

Klemenom IX. so prišle zopet na svobodo. Ko pa je izšla l. 1705. njegova bula »Vincam Domini«, naperjena proti janzenistom, in Portroyalke niti tej niso hotele pritrditi, je ukazal kralj Ljudevit XIV., naj se zatare njihov samostan. Nune so razposlali v druge redovne hiše, samostan Port-royal des Champs pa je bil do tal porušen l. 1710. (dr. Kryštufek, Všeobecní církevní dějepis, III. 417—419.) *J. Vrhovnik.*

Věstník slovanských starožitností, Indicateur des travaux relatifs a l'antiquité de la nation Slave, bode začel izdajati tekom letošnjega leta češki učenjak dr. Lubor Niederle, ki je bil ravnokar imenovan izvenrednim profesorjem starožitnosti na češki univerzi v Pragi. Dosedanja delavnost Niederle-jeva*) nam je porok, da bode novo, pa prepotrebno podjetje prospelo in odstranilo nedostatek, ki ga je čutil vsak Slovan, ki se zanima za slovanske starožitnosti. Od začetka bode prinašal večinoma le pregled spisov in rezultatov sodobnih raziskavanj na polju slovanske archaeologije, ethnologije, historije, lingvistike itd., kolikor se taka raziskavanja in spisi tičejo najstarejše dobe in razvoja naroda slovanskega. »Věstník« bode pravi repertorium, neobhodno potreben pripomoček, za vsakega, ki se peča s podobnimi stvarmi. Pisan bode v prvi vrsti v jeziku češkem, vsebino različnih člankov pa bo prinašal tudi francoski. Referati in ocene novih spisov in knjig pa morejo biti pisani v vseh slovanskih in svetovnih jezikih. Izhajal bo od začetka dvakrat na leto v zv. 4—5 tisk. pol v vel. 8°. — Da bo »Věstník« prinašal spise v vseh slovanskih jezikih to nas mora toliko bolj veseliti, ker bo to po Miklošičevi »Slavische Bibliothek« prvo znanstveno glasilo, ki pokaže, kako začeti, da se mi Slovani sporazumemo mej seboj vsak s svojim jezikom — brez pomoči slovanskega volapüka — nemščine. Tak list je gotovo vreden vsestranske podpore, ni dvoma, da jo najde tudi pri nas Slovencih, ki se vže od nekdanj zanimamo za nastarše zgodbe slovanske. — Naročnina za Avstrijo je 2 gld. Spisi in vse drugo se morejo pošiljati prof. dr. Luboru Niederle-ju, ki stanuje: Praga, Fügnerovo nám. 1806/II.

Kunšič.

Slovenska mesečna imena iz l. 1466. V kodeksu št. 2821 fol. 157^b, ki leži v c. kr. dvorni knjižnici na Dunaju, so popisane lastnosti otrok; zraven nemških mesečnih imen so tudi slovenska. Januarius, prosynicz. Das ist das erst maneyd gener gehayssen. Das chind, das yn dem moneyd geparen wirt, das stilt geren und pegert zu allen zeyten

*) Poleg mnogih razprav po različnih časopisih je glavno njegovo delo »Lidstvo v době předhistorické«, s posebnim ozirom na slovanske dežele, ki je izšlo letos tudi v ruski prestavi od Th. Volkova (nekoliko predelano od pis. samega), in pa »O původu Slovanův, Studie k slovanským starožitnostim.« Praga 1896.

grozz freud zu haben. — Februarius. Das ist der hornung oder setsczan. Ut supra. — Martius, susecz. Das wirt snell und reich und in allen dingen pehent. — Aprilis, maly trawen. Das wirt mueleich und wunderleich und scharfes mutes und schalkhaft. — Mayus, weliky trawen. Der erst may, das wirt gewaltig und chumbt zu grossen eren. — Junius, bobouczwet. Der ander may, das wirt fradiges muets und acht nicht, was er tuet. — Julius, maly serpan. Der erst augst, das wirt aus der massen geytig und pos. — Augustus, veliky serpan. Der ander augst, das wirt chewsch und willig und fruchtparig. — September, poberuch. Der erst herbst, das wirt an allen dingen pehend und massig in allen dingen. — October, listognoy. Der ander herbst, das wirt poser natur, es gewint ain posy zung und gilt gut mit ubel. — November, kozowperschk. Das wirt ainuoltig und klug und getreu und wirt behent zu leren. — December, grudn. Das ist der trist monayd, das wirt gewaltig und reich und wirt genæm und in allen dingen lieb.

Kdo je bil pisatelj tega prorokovanja? Ako paleografično primerjamo to pisavo z ono na prejšnji strani, vidimo, da je oboje pisala ista roka in istočasno. Konec fol. 157^a, kjer je zvršetak nemškega spisa: »Summa confessorum per Bertholdum«, najdemo sledeče: Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto finitus est liber per manus Martini de Lakch in die sancti Valentini etc. Iz teh vrstic nam je znan pisatelj in tudi čas.

Fr. K.

Oddkod ime Horjul? V zadnji številki »Izvestij« dvomi g. P. B., da bi moglo to ime v zvezi biti s »Forum Julii«. In vender se to ime ne bo dalo neprisiljeno drugače raztolmačiti. Ižanci izgovarjajo Frjul; ravno tako imenujejo Ločani tudi prve hiše pri Stari Loki, tam kjer se cesta odcepi proti Crngrobu. Po prepričanju Ižancev so Frjulci dobri zidarji in »štamcarji«; (v resnici bivajo kamnoseki na bližnjem Lesnem Brdu). Lesnobrški grad ni star, nego zidali so ga še le malo pred Valvazorjevim časom. Poprejšnji grad se je imenoval Baumkircherthurm in je stal na kuclyu južno od Vrhzdenca, od koder je diven razgled po vsi horjulski dolini. O Andreju Baumkirchnerju je v Horjulu znana pripovedka, ki je zabeležena v »Mittheilungen des hist. Vereins für Krain«, l. 1890 str. 203. Kakor znano, je bil ta junak iz Vipave doma, ki je ob njegovem času spadala pod goriško grofijo, ali po mnenju priprostega ljudstva, pod »Furlanijo«. Verjetno je, da je Baumkircher naselil kaj takoimenovanih »Furlanov« v Horjulu kot izurjene rokodelce in da so potem začeli Kranjci imenovati kraj »Ferjul ali Horjul« (mesto *f* izgovarjajo *h* zlasti Kobaridci). Priimek »Čepon« v Horjulu diši precej po furlanščini. Značilno je, da je Linhart iskal cesto »Aquila-Virunum« mimo Lesnega Brda; morda je vedel za kake stare spomine na Furlanijo.

S. R.